

Ulleres de son

Joan Pere Sunyer

Ve-te'l 'quí
l'alumne de l'última hora
al moment de l'acomodar-se
vol aprendre vol saber
què és viure i com es viu
que encara hi ha temps— diu
que fins ara va ser content
amb el plor i el gaudir
de només existir— diu

Ve-te'm jo
també que ja fa vint anys
que sóc més vell que el meu pare
i també al mateix curs
ara vull matricular-me
abans que es faci tard —dic
vull aprendre vull saber
com es viu i com puc viure
el xic que me'n queda— dic

PORTES DE LA NIT

en el meu dormir som
cada hora

una porta
cada porta
dos costats i de l'altre costat de cada porta
el món és nou
altre
igual i diferent

un món per somniar
per viure
obrir   passar   tancar
portes

porta-ull
— i quin ull de llum és cada porta oberta
sobre el vol parabòlic de les emplomallades quimeres

porta-orella
— i quina orella de llum és cada porta oberta
sobre l'encant nocturn del rossinyol

porta-veu
— i quina boca de llum és cada porta oberta
sobre el meu cant nou que neix i s'enlaira

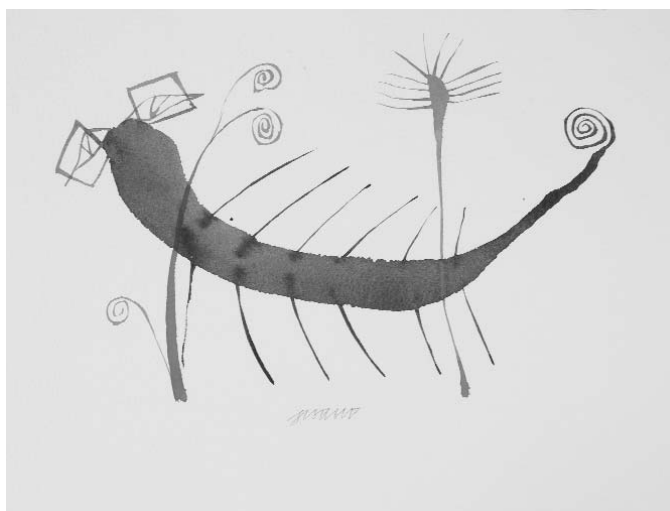
No
home no
nena no
ni ganes
—.....

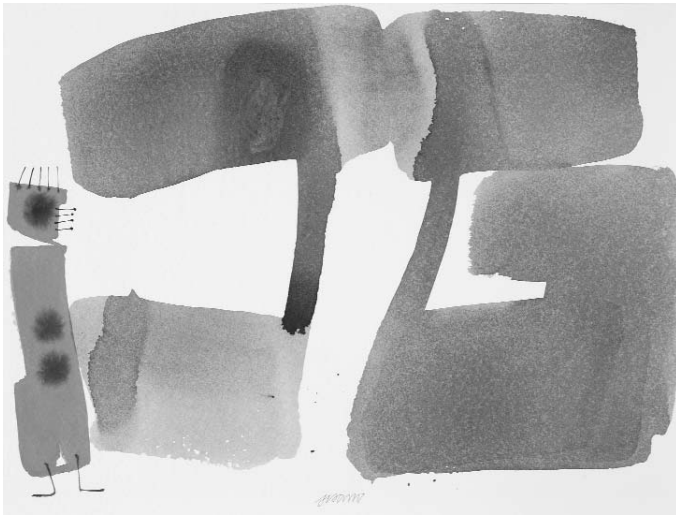
Ah sí?
i doncs per què?
per a què?
per a qui?
— .....

Què dius ara?
Poesia?
un poema
De debò
Ostres i ni ho dius de conya
—.....

Jo
Escriuré
una cosa que s'hagi de llegir
impresa en un llibre que s'haurien de comprar!

No
home no
nena no
No fotis
Res
No l'escriuré!

Sóc

home de color
aborigen i mestís

i si no sóc vull ser un
declarat
interculturat

I des d'aquí t'ho dic t'ho dic
a tu a tu i a tu també
amb la meua llengua d'aquí
a tots vosaltres ho vull dir
amb la meua llengua que sé
vull pretendre que sí que sí
que som

uns
homes de color
aborígens i mestissos

i si no som que hauríem d'ésser
declarats
interculturats

Miro

—mentre
s'atarongeix l'horitzó—

Aquest
poquet de lluna primet com un
retall de
llauna

que
queda estampat sobre el cel
eixut de tan blau

acer sens lluna que ja no lluu lluna
esclat
lluna de morta llum lluna
dels somnis enrunats i
sens vida

.....

CAPLETRA DE L'INSOMNI

Ulls assedegats de son
en les orelles campanes
bim bom i que ning i non
però de dormir ni ganes

Innocentada allò del fresc de l'aire

En el carbó de la nit
masegat d'ansia i d'ira
així com al fons del sac
de ca seva endut el gat

Innocentada allò del cant de l'aigua

Remo la fosca a l'encaç de la llum
dubtós de si s'encendrà el matí
del perpetu davallar temorós
com Ícar encara i sempre vençut

Rucada igual allò de comptar bens

Ulls assedegats de son
en les orelles campanes
bim bom i que ning i non
de dormir veniu-me ganes

I

Un núvol s'encén
caragol de l'alba en l'aire silent

atzur i sutge

el núvol sagna morent
i el sol a raig ja l'eixuga

II

El sol descendeix lent
escarabat del vespre en l'aire lluent

fòsfor i pluja

el sol sagna morent
i el núvol a raig ja el ruixa